

Egy maréknyi bölcsesség

Sorozat: Füveskönyvek

Kiadó: Lazi Könyvkiadó

Mikszáth Kálmán füveskönyve (Az én jeles mondatom)

Fekete István füveskönyve (Almárium)

Madách Imre füveskönyve (Nem adhatok mást, csak mi lényegem)

Gondolatok a könyvről

Szeretem a bölcsességeket – részben ennek is köszönhető a nyitóoldalunkon véletlenszerűen megjelenő gondolatválogatás, amelyben humoros és komoly, bölcs és könnyed egyaránt megtalálható.

Véleményem szerint a tömören megfogalmazott gondolat felér bármely szószátyár könyvvel, sőt, kis szerencsével olyan visszhangot vált ki a befogadóból, ami végigkíséri egész életében – erőt ad, vigaszt nyújt, irányt mutat a lét fontos pillanataiban, függetlenül attól, hogy Karinthy

Frigyes 1887-1938), Aquinói Szent Tamás (1225-1274), Ralph Waldo Emerson (1803-1882), John Milton (1608-1674), Charles-Louis de Sécondat Montesquieu (1689-1755), Herbert George Wells (1866-1946), Mikszáth Kálmán (1847-1910), Italo Calvino (1923-1985) vagy éppenséggel Jókai Mór (1825-1904) szavairól van szó.

Ezen kincsek megtalálása érdekében még szerencsés esetben is át kell rostálnunk az utóbbi pár évszázad írásait, ami első ránézésre is irdatlan mennyiség, egy emberöltő is nyilvánvalóan kevés az érdemi feldolgozásra.

Valaki segítsen! – fohászkodik csüggedten a képességeivel tisztában lévő irodalombarát. A probléma egyszerűsítésére szerencsére több megoldás is létezik. Hiszen vannak kimondottan bölcsességekre szakosodott kiadványok, ahol különféle, általában tematikus vagy szerző szerinti csoportosítás szerint csemegézhetünk a kincsek között.

Az utóbbi időben a Lazi Könyvkiadó sorra jelenteti meg jeles íróink személyre szabott gondolatválogatásait, melyekből nem csupán nagyságuk mértékéről alkothatunk fogalmat, hanem máig érvényes, az emberekre, társadalomra vonatkozó bölcsességeket találunk.

Mikszáth örök érvényű mondataiban a tehetség, az írói bölcsesség derűje és szépsége, valamint a nem mindennapi élettapasztalat sűrűsödik össze. A Mikszáth Kálmán füveskönyve (Az én jeles mondatom) című kötet anyagát válogatta, összeállította és az utószót írta Praznovszky Mihály.

A Tüskevár, Téli berek, Vuk című klasszikus darabok szerzőjének rövid szövegeiből szőtt őszinte vallomások egyszerre toboroznak újabb olvasókat, és a régieknek is öröme szolgál. A Fekete István füveskönyve (Almárium) című kötet anyagát válogatta, összeállította és az utószót írta Bányász Banas István.

Madách Imre kristályos tisztasággal, aforisztikus rövidelességgel fogalmazza meg gondolatait életről és halálról, a küzdeletről, a nemzetről, Istenről és az emberről. A Madách Imre füveskönyve (Nem adhatok mást, csak mi lényegem) című kötet anyagát Hunyadi Csaba Zsolt válogatta.

A fenti a koncepcióból némileg kilóg a Gondolatok a könyvről című válogatás, hiszen egyetlen személy helyett nemzetközi társaság sorolja egymás után véleményét könyvekről, írókról és nem utolsósorban az olvasókról.

Elfogultságuk vitathatatlan, de ez pont így van jól, ez az érdekeltség csak még jobban kihangsúlyozza a könyv, kiváltképp a jó könyv fontosságát. Az egyik kedvencem így hangzik: „Az olvasás szeretet nélkül, a tudomány alázat nélkül, kultúra szív nélkül – ezek talán a legnagyobb bűnök a lélek ellen.” (Hermann Hesse)

Kapcsolódó írások:

Egy maréknyi bölcsesség

Jókai Mór füveskönyve (Bölcsesség és bohóság)

Ady Endre füveskönyve (Az Élet-Halál Titkai)

Babits Mihály füveskönyve (S van-e hatalmasabb a gondolatnál)

Csáth Géza füveskönyve (Hamisság és igazság)

Mark Twain füveskönyve (Vizet mindenki iszik)

Oscar Wilde füveskönyve (S van-e hatalmasabb a gondolatnál)

Arany János füveskönyve (Józan, okos mérték)

<http://ekultura.hu/olvasnivalo/ajanlok/cikk/2005-11-26+00%3A00%3A00/egy-mareknyi-bolcsesseg>